

Dosarul nr. 2ra-1235/18

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (judecător S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători I. Grosu, A. Garbuz și A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Cet-Nord” S.A. împotriva lui Ivan Crasilșcic, intervenient accesoriu A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți”, cu privire la încasarea datoriei la plata pentru încălzire și compensarea cheltuielilor de judecată; și la cererea reconvențională depusă de Ivan Crasilșcic împotriva „Cet-Nord” S.A. cu privire la repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți” și menținută hotărârea din 19 mai 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 30 aprilie 2015, „Cet-Nord” S.A. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Crasilșcic (vol. I, f.d. 3) cu privire la încasarea sumei de 1 629, 88 lei cu titlu de datorie la plata pentru încălzire și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, „Cet-Nord” S.A. a susținut că la 13 august 2002, apartamentul nr. XXXXX de pe XXXXX, în care locuiește Ivan Crasilșcic, a fost deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire.

A invocat că în conformitate cu pct. 8 din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, în cazul deconectării integrale a apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul este obligat să compenseze furnizorului pierderile normative de energie termică.

A indicat că în perioada 01 octombrie 2011 – 30 martie 2014, pierderile

normative de energie termică au constituit suma de 1 629, 88 lei, care a fost determinată pornind de la plata pentru încălzire în mărime de 5% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului în perioada sezonului rece 2011 – 2012, 7, 5% în perioada sezonului rece 2012 – 2013 și 10% în perioada sezonului rece 2013 – 2014.

A notat că la 25 februarie 2015, s-a adresat lui Ivan Crasilșcic cu o somație privind achitarea datoriei, care a rămas fără efect.

La 17 februarie 2017, Ivan Crasilșcic a depus o cerere reconvențională împotriva „Cet-Nord“ S.A. (vol. I, f.d. 88-89) cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei.

În motivarea acțiunii reconvenționale, Ivan Crasilșcic a evidențiat caracterul abuziv al acțiunii inițiale, precizând că „Cet-Nord“ S.A. a întemeiat-o inclusiv pe prevederile Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, care sunt inaplicabile speței.

Prin încheierea din 22 februarie 2016 a Judecătorei Bălți (vol. I, f.d. 99), a fost acceptată acțiunea reconvențională a lui Ivan Crasilșcic pentru a fi judecată odată cu acțiunea inițială. A fost atrasă în proces, în calitate de intervenient accesoriu, A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“.

Prin încheierea din 30 martie 2016 a Judecătorei Bălți (vol. I, f.d. 107), a fost ridicată excepția de ilegalitate a ordinului „Cet-Nord“ S.A. nr. 230 din 30 noiembrie 2011, sesizată instanța de contencios administrativ și suspendată cauza.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2016 a Judecătorei Bălți (vol. I, f.d. 153-155), excepția de ilegalitate a fost respinsă.

La 29 aprilie 2016, Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“ au declarat apel împotriva hotărârii din 27 aprilie 2016 a Judecătorei Bălți (vol. I, f.d. 159).

Prin decizia din 18 octombrie 2016 a Curții de Apel Bălți (vol. I, f.d. 188-192), a fost admis apelul declarat de Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“. A fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de ilegalitate.

La 02 ianuarie 2017, Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“ au declarat recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2016 a Curții de Apel Bălți (vol. I, f.d. 198-200).

Prin încheierea din 01 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție (vol. I, f.d. 209-212), a fost considerat drept inadmisibil recursul declarat de Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“.

După reluarea procesului în instanța de drept comun, prin hotărârea din 19 mai 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central (vol. I, f.d. 237-243), a fost admisă integral acțiunea inițială și respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională. S-a încasat în beneficiul „Cet-Nord“ S.A., din contul lui Ivan Crasilșcic, suma de 2 009, 88 lei (1 629, 88 lei cu titlu de datorie la plata pentru încălzire și 380 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată).

La 26 mai 2017, Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“ au declarat apel împotriva hotărârii din 19

mai 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central (vol. I, f.d. 246).

Prin decizia din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți (vol. II, f.d. 42-48), a fost respins apelul declarat de Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“ și menținută hotărârea din 19 mai 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

La 26 aprilie 2018, Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“ au declarat recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“ au evidențiat că nu au fost legal înștiințați despre desfășurarea ședinței de judecată la 19 mai 2017, citarea lui Ivan Crasilșcic prin publicitate nefiind validă.

Au invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au reacționat la argumentele privind lipsa împuternicirilor N. Cușnir de a semna cererea de chemare în judecată.

În continuare, au reiterat apărările enunțate în fazele procesuale anterioare, axându-se pe caracterul eronat al calculului privind pierderile de energie termică din perspectiva caracteristicilor tehnico-ingineresti ale blocului locativ amplasat pe XXXXX.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă în redacția în vigoare la data relevantă speței, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că Ivan Crasilșcic a recepționat decizia integrală a instanței de apel la 28 februarie 2018 (vol. II, f.d. 53), iar A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“ – la 26 februarie 2018 (vol. II, f.d. 52).

Astfel, este în termen recursul declarat la 26 aprilie 2018.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“ împotriva deciziei din 25 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele

de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a

admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză și că acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de către Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ivan Crasilșcic și A.O. „Societatea pentru protecția drepturilor consumatorilor din Bălți“ se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton